ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διευθύνσεως 32—82
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 5ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1226
ΚΥΡΙΑΚΗ
18
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1955
Τιμή Φύλλου δραχμή Μία

Η ΑΝΑΝΔΡΟΣ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΙΣ

Ὁ Βασιλεὺς δὲν φέρει, κατὰ τὸ Σύνταγμα, εὐθύνην διὰ τὰς πράξεις Του, τὰς ὁποίας ἡ ὑπεύθυνος Κυβέρνησις εἰσηγεῖται, οὔτε διὰ τοὺς λόγους Του, τοὺς ὁποίους ἡ ἰδία ὑπαγορεύει. Ἐπομένως, εἰς τὴν Κυβέρνησιν πίπτει ἀκεραία ἡ εὐθύνη διὰ τὸ οἰκτρὸν κατασκεύασμα, τὸ ὁποῖον μετεδόθη ραδιοφωνικῶς, γίνεται δὲ βαρυτέρα ἡ εὐθύνη της, διότι, μὴ ἔχουσα τὴν τόλμην νὰ τὸ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν Λαὸν διὰ λογαριασμόν της, μὲ ἐσχάτην ἀνανδρίαν τὸ μετημφίεσεν εἰς «Διάγγελμα τοῦ Βασιλέως».

Εἰς αὐτὸ τὸ διάγγελμα τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ὁποίου ὁ Βασιλεύς, ἐκτελῶν ἐπαγγελματικὰ καθήκοντα, ὑπεχρεώθη νὰ γίνῃ ἐκφωνητής, δὲν ὑπάρχει οὔτε μία λέξις, ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν πανελλήνιον βοὴν διὰ τὴν καταδίκην τῶν ἀγριοτήτων εἰς βάρος τῶν τέκνων τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Γίνεται μόνον λόγος διὰ τὸν «ἐξέχοντα πολιτισμὸν καὶ διὰ τὴν «ψυχικὴν ἀνωτερότητα» τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ πρέπει νὰ χρησιμοποιήσῃ κανεὶς τὴν μέθοδον τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς, διὰ νὰ λύσῃ τὸ αἴνιγμα τοῦ κάποιου ἄλλου λαοῦ, τοῦ μὴ διαθέτοντος τοιαύτας ἰδιότητας. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὄργιον τῶν βανδαλισμῶν, τῶν ἱεροσυλιῶν καὶ τῶν ταπεινώσεων συγκαλύπτεται μὲ τὰς λέξεις «δύσκολοι καὶ σημαντικαὶ διὰ τὸ Ἔθνος ἡμέραι».

Κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, πρέπει, λέγει ὑπὸ τὸ βασιλικὸν προσωπεῖον ἡ Κυβέρνησις, νὰ ἐπιδείξῃ ὁ λαὸς ψυχραιμίαν καὶ νὰ μὴν ἀφήσῃ τὴν σκέψιν του νὰ θολωθῇ ἀπὸ τὴν στιγμιαίαν ὀργὴν καθόσον «αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἔθνους μας θὰ ἔχουν βασικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν τυχῶν ὁλοκλήρου ἴσως τῆς ἀνθρωπότητος». Ἀλλά, ἐὰν ἡ Ἑλλάς, ὄντως, ἀποτελῇ εἰς τὴν διεθνῆ πλάστιγγα τὸ κρίσιμον καὶ ἀποφασιστικὸν βάρος, διατί εἶναι τεράστιαι αἱ εὐθῦναι μόνον ἡμῶν, οἱ ὁποῖοι ὀφείλομεν νὰ ὑπομένωμεν βωβοὶ τοὺς προπηλακισμοὺς τῶν μέν, τὰς μηχανορραφίας τῶν δὲ καὶ τὸν κυνισμὸν ἄλλων ἐκ τῶν συμμάχων μας; Διατί δὲν φέρουν καὶ αὐτοὶ εὐθύνας διὰ τὴν στάσιν των ἔναντι τῆς τόσον σπουδαίας—ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως—Ἑλλάδος; Καὶ πῶς θὰ τὰς συναισθανθοῦν, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς δὲν ὀρθώσῃ τὸ ἀνάστημά της διὰ νὰ ζητήσῃ ἀποκατάστασιν τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἀξιοπρεπείας; Διὰ τὸ πανελλήνιον αὐτὸ αἴτημα δὲν περιέχεται οὔτε μία λέξις εἰς τὸ ψευδοβασιλικὸν διάγγελμα.

Μὲ ἀπόλυτον ἀοριστίαν παρέχεται πρὸς τὸν λαὸν ἡ διαβεβαίωσις ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος ἀνησυχίας, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι μόνη(;), ὅτι διαθέτει φίλους μεγάλους, ἰσχυροὺς καὶ πολιτισμένους καὶ ὅτι θὰ ἱκανοποιηθοῦν τὰ δίκαιά της καὶ θ' ἀναλάβῃ πάλιν «τὸν εὐγενῆ ἡγετικὸν προορισμόν της εἰς τὴν Ἱστορίαν». Ἀλλὰ μὲ τοιαύτας φράσεις, ἁρμοζούσας εἰς σχολικοὺς παγκοσμίους, δὲν ἱκανοποιεῖται ὁ λαός, ὁ ὁποῖος βλέπει ὅτι εἰς τὰ Βαλκάνια οὐσιαστικῶς ἀπεμονώθη ἡ Ἑλλάς, ὅτι οἱ «μεγάλοι» μυκτηρίζουν τὸ ἐθνικὸν αἴτημα διὰ τὴν Κύπρον, οἱ «ἰσχυροὶ» χρησιμοποιοῦν τὴν ἰσχύν των ἐναντίον μας καὶ οἱ «πολιτισμένοι» δὲν εὑρίσκουν λέξεις διὰ νὰ στιγματίσουν τοὺς ἀπολιτίστους.

Ἀποτελεῖ δὲ πελωρίαν εἰρωνείαν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ὁμιλῇ περὶ ἡγετικοῦ ρόλου τῆς Ἑλλάδος, ὅταν εἰς τὴν φοβερὰν αὐτὴν περίστασιν δὲν εὑρέθησαν ὑπεύθυνοι ἄνδρες νὰ ὑπερασπίσουν τὸ στοιχειῶδες ἐθνικὸν γόητρον, ἀλλὰ ἔκυψαν δουλικῶς τὸν αὐχένα εἰς ξένους προστάτας, διὰ νὰ εἰσπράξουν εὔφημον μνείαν περὶ τῆς «σώφρονος» διαγωγῆς των.

Εἰς τὴν πραγματικότητα, τὸ ψευδεπίγραφον διάγγελμα δὲν ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν—ὁ ὁποῖος δὲν τὸ αἰσθάνεται συντονισμένον πρὸς τοὺς ἐθνικούς του παλμοὺς καὶ τὸ ἀπορρίπτει—ἀλλ' ἀπευθύνεται πρὸς ξένους. Καὶ τοὺς καλεῖ νὰ μὴν ἀνησυχοῦν. Ὅπως, λίαν προσφάτως, διεκήρυξαν οἱ κυβερνῆται ὅτι εἶναι ἕτοιμοι νὰ κρημνίσουν ὅλην τὴν χώραν εἰς νέον Ζάλογγον, ἀρκεῖ νὰ μὴν ἐνοχληθοῦν τῶν Κροίσων τὰ πουγγία, οὕτω καὶ σήμερον διακηρύττουν ὅτι ἀνέχονται ἄφωνοι νὰ ριφθῇ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ βάραθρον τοῦ ἐξευτελισμοῦ, ἐν ὀνόματι τῆς «διεθνοῦς συνειδήσεως», τὴν ὁποίαν, ἐν τούτοις εἶχον γράψει εἰς τὰ παλαιά των ὑποδήματα οἱ ἀλῆται τῆς Σμύρνης καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, προτοῦ τὰ ἀλλάξουν εἰς τὰ λεηλατηθέντα καταστήματα....

Ἐζήτησαν τὴν ἀπομάκρυνσιν τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὸν Βασιλέα

οἱ κ.κ. Παπανδρέου, Παπαπολίτης καὶ Σβῶλος

ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΚΤΟΣ Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 10ην π.μ. χθὲς ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων κ. Γ. Παπανδρέου.

Ὁ κ. Παπανδρέου, ὁπεστήριξε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀπομακρύνσεως τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, καὶ τοῦ σχηματισμοῦ ὑπηρεσιακῆς τοιαύτης, ἡ ὁποία θὰ διενεργήσῃ τὸ ταχύτερον νέας ἐκλογάς, μὲ οἱονδήποτε ἐκλογικὸν σύστημα.

Τὴν 10.30 π.μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν ἐκπρόσωπον τῆς ΕΠΕΚ κ. Παπαπολίτην, ὁ ὁποῖος εἰσηγήθη τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν ὑπὸ ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκολούθως ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη, τὴν 11ην πρωϊνὴν τὸν ἐκ τῶν συναρχηγῶν τοῦ Δημοκρατικοῦ Κόμματος κ. Ἀλέξανδρον Σβῶλον, ὅστις ἐζήτησε τὴν ἀπομάκρυσιν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπίσης, ὁ κ. Σβῶλος ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Βασιλέως ὡρισμένα συνταγματικὰ θέματα.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΦΔΕ κ. Βενιζέλος θὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως δεκτὸς αὔριον τὴν 9ην πρωϊνήν.

Ὁ Βασιλεὺς θὰ δεχθῇ ἐπίσης τὸν κ. Τσαλδάρην.

Πρὸ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τὴν 9ην π.μ., ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων κ. Καραμανλῆν, κατόπιν αἰτήσεώς του. Ὁ κ. Καραμανλῆς παρέμεινε παρὰ τῷ Βασιλεῖ περὶ τὰ 50 λεπτὰ τῆς ὥρας, μετὰ δὲ τὴν ἔξοδόν του ἐκ τῶν Ἀνακτόρων ἀπέφυγε νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ Βασιλέως.

Ο κ. ΠΑΠΑΓΟΣ ΔΗΛΟΙ ΟΤΙ Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΕΝ ΘΑ ΕΠΗΡΕΑΣΘΗ ΑΠΟ ΕΞΑΨΙΝ

ΥΠΕΡ ΕΠΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΦΙΛΙΑΣ ΜΕ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΕΞΑΙΡΕΙ ΤΗΝ «ΣΥΝΕΣΙΝ» ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως στρατάρχης Παπάγος ἀπευθύνει πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ κάτωθι μήνυμα:

«Μὲ ζωηρὰν συγκίνησιν ἀπευθύνομαι σήμερον πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν πρωτίστως διὰ νὰ ἐξάρω τὴν ψυχραιμίαν καὶ σύνεσιν καὶ τὴν αὐτοκυριαρχίαν μεθ' ὧν ἀντέδρασεν ὡς πολιτισμένος λαὸς εἰς πλήγματα θίγοντα τὴν ψυχὴν τοῦ Ἔθνους. Βαθύτατα συμμερίζομαι τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικοῦ δι' τὰ τραγικὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας, εἰς βάρος τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἀδελφῶν. Αἱ ταυτοχρόνως εἰς διάφορα σημεῖα τῆς Τουρκίας γενόμεναι καταστροφαὶ περιουσιῶν, δηώσεις καὶ προσβολαὶ στρεφόμεναι κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ στοιχείου, μηδ' αὐτοῦ τοῦ γενικοῦ προξενείου Σμύρνης καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ κλιμακίου τοῦ ΝΑΤΟ ἐξαιρουμένων, βαρύτατα προσβάλλουν τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν αἴσθημα καὶ μαρτυροῦν τὴν ὕπαρξιν ὑπευθύνων.

Μὲ τὴν εἰλικρινῆ ἡμῶν προσήλωσιν εἰς τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας φιλίαν καὶ Συμμαχίαν ἀλλοίαν ἀνεμένομεν μεταχείρισιν δι' ὃ καὶ ἡ ὀφειλομένη ἐπανόρθωσις δέον νὰ εἶναι πλήρης καὶ ἀπόλυτος».

Ὁ κ. Παπάγος ἀναφέρει κατόπιν ὅτι ὑπεβλήθησαν συγκεκριμένα αἰτήματα πρὸς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν καὶ συνεχίζει:

«Ἐκ τοῦ ἐνώπιον τῆς Τουρκικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μεντερὲς ἐσημειώσαμεν ὅσα εἶπε διὰ τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν, τὴν ἐπιβολὴν κυρώσεων ἐναντίον τῶν ὑπευθύνων διὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα καὶ τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ὑποστάντας ὁλικὴν ζημίαν. Πλὴν ὅμως τῆς διὰ λόγων ἐπιδεικνυομένης καλῆς θελήσεως πρὸς ἐπούλωσιν ὡρισμένων πληγῶν, δέον νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ὑπόσχεσις περὶ δικαίων ἀποζημιώσεων καὶ πέραν αὐτῶν ὅμως παραμένει εἰσέτι ἀνοικτὸν τὸ μέγιστον ζήτημα τῆς βαρύτατα πληγείσης ἐθνικῆς ἡμῶν φιλοτιμίας.

Ἡ ἱκανοποίησις τῶν αἰτημάτων αὐτῶν ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῆς συνεχίσεως τῶν καλῶν σχέσεών μας μετὰ τῆς γείτονος Τουρκίας. Ἄμα ὡς ἐκπληρωθοῦν αἱ δικαιολογημένοι αὗται προσδοκίαι μας θὰ δυνάμεθα καὶ πάλιν νὰ ὁμιλῶμεν περὶ Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας.»

Περαιτέρω ὁ κ. Παπάγος τονίζει ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ παραιτηθῇ τῆς ἀξιώσεως διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν τῆς Κύπρου καὶ ὅτι οὐδεὶς δύναται νὰ ἔχῃ τοιαύτην ἀξίωσιν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἄλλως θὰ ἔπαυεν αὕτη νὰ εἶναι ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος χώρα καὶ δὲν θὰ μετεῖχεν πλέον ὡς ἰσότιμον μέλος τοῦ Ο.Η.Ε.

«Ἐπιθυμῶ—καταλήγει ὁ κ. Παπάγος—ἀ διαβεβαιώσω τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπαγρυπνεῖ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ζητημάτων. Ἡ ψύχραιμος ἀξιοπρέπεια ἣν κατὰ τὴν παροῦσαν στιγμὴν ἐπιδεικνύει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐνισχύει τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀπόφασίν της ὅπως μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τῶν παθῶν τὴν ἐξαρσιν νὰ κατευθύνῃ τὴν ἐξωτερικὴν τῆς χώρας πολιτικήν, ἡ ὁποία θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ χαράσσεται μὲ μοναδικὰ κριτήρια τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους καὶ τὴν ἀσφάλειάν του».

Οἱ Βασιλεῖς ξαναφεύγουν δι' Αὐστρίαν

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀργὰ τὸ βράδυ ἀνεκοινώθη ὅτι οἱ Βασιλεῖς τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἀναχωροῦν διὰ τὴν Αὐστρίαν.

Ὁ Νεχροῦ λέγει ὅτι τὰ ὅπλα εἶναι πλήρη

Ἀλλὰ πρὸ 6 μηνῶν ὁ δάκτυλος ἐπίεζε καὶ τὴν σκανδάλην...

ΝΕΩΝ ΔΕΛΧΙ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Νεχροῦ ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Πρὸ 6 ἀκόμη μηνῶν, τὰ ὅπλα ἦσαν πλήρη καὶ οἱ δάκτυλοι ἐπίεζον τὴν σκανδάλην. Σήμερον τὰ ὅπλα παραμένουν ἀκόμη πλήρη, ἀλλ' οἱ δάκτυλοι δὲν εὑρίσκονται πλέον ἐπὶ τῆς σκανδάλης;».

Ὁ κ. Νεχροῦ δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ ἀπόλυτον αἰσιοδοξίαν εἰς τὰς δηλώσεις του, τονίζων ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη μερικὰ σκοτεινὰ σημεῖα.

Συναγερμικὴ ἐφημερὶς τῆς Κρήτης ζητεῖ πλήρη «στροφὴν πρὸς τὴν Μόσχαν»

Μία Φιλελευθέρα ζητεῖ "πολιτικὴν Τίτο,,

Ἡ καθημερινὴ ἐφημερὶς τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης «Μεσόγειος»(Συναγερμική) ἐδημοσίευσεν ἄρθρον τοῦ διευθυντοῦ της κ. Α.Κ. Γραμματικάκη, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Μόσχοβος κατεβαίνει», εἰς τὸ ὁποῖον κηρύσσεται ὑπὲρ προσανατολισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ρωσσίαν, μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα εἰς Τουρκίαν καὶ τὴν χλιαρὰν στάσιν τῶν Δυτικῶν δυνάμεων εἰς τὸ ΝΑΤΟ:

Ἰδοὺ αἱ πλέον χαρακτηριστικαὶ περικοπαὶ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ.

«Στροφὴ πρὸς τὴν Μόσχα, 180 μοιρῶν. Καί, γιὰ νὰ μεταχειριστοῦμε πιὸ ρωμαντικὴ ἔκφρασι, γιὰ νὰ μεταφέρουμε ἐδῶ τὸ τραγούδημα ποὺ, ἐπὶ τριάντα γενεές, ἐθέρμαινε τὶς καρδιὲς τῶν σκλαβωμένων Κρητῶν καὶ ἐζέσταινε τὰ ὁ εἰρά τους, γιὰ νὰ ἀποκαταστήσουμε τὴ συνέχεια τοῦ θρύλου καὶ τῆς παραδόσεως μὲ τὸν ὁποῖον ἔζησαν, ἐμεγαλούργησαν καὶ ἐθυσιάσθησαν οἱ μυριάδες τῶν τουρκομάχων προγόνων μας, δίδουμε ποιητικώτερο χρῶμα στὴν ὅλη ὑπόθεσι: Ὁ ΜΟΣΧΟΒΟΣ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ.

Ἂς μᾶς συμπαθήσουν ὅσοι μᾶς διαβάζουν, ὅσοι νοιώθουν τοῦτης τῆς στιγμῆς τὸ ψυχικὸ σπαραγμό μας. Μὰ τῆς ἱστορίας ἀμετακίνητο πόρισμα εἶναι τοῦτο: Μόνον οἱ Ρῶσσοι θὰ ἀφανίσουν κάποτε ἀπὸ προσώπου γῆς, τὸ ὄ ειδος τῆς ἀνθρωπότητος, ποὺ ἀκούει εἰς τὸ ὄνομα Τοῦρκος.

Μὰ εἶναι, οἱ Ρῶσσοι κομμουνιστές; Καὶ δὲν πᾶ νὰ εἶναι; Κάτι τρέχει σιὰ γύφτικα. Ἂν κάποτε κατάπιουν τὸν ἀγᾶ—καὶ θὰ τὸν καταπιοῦν ἀργὰ ἢ γρήγορα, βρέξει, χιονίσει — ἂν κάποτε τὸν ρίζουν — καὶ θὰ τὸν ρίψουν—στὸ βάραθρο τῆς κατάρας ποὺ ἄνοιξε μὲ τὴν κτηνωδία του, αὐτὴ καὶ μόνη ἡ εὐεργεσία τους πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα θὰ σταθῇ ἀρκετὴ νὰ τοὺς συγχωρήσῃ, ἡ ἀνθρωπότης, τὸ ἔγκλημα ὅτι ὑπῆρξαν καὶ εἶναι κομμουνιστές.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτό: Κομμουνιστὲς εἶναι καὶ οἱ Γιουγκοσλάβοι—ὦ; τὰ ψὲς τροφοδοτοῦσαν, σὲ βάρος τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἀρχισυμμορίτη Μάρκο—μὰ σήμερα οἱ βασιληάδες μας περιδιαβάζουν μὲ ἐγκαρδιότητα καὶ μὲ τὴν εὐχὴ ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους ἀνάμεσά τους. Γιατί λοιπὸν ὄχι καὶ μὲ τοὺς Ρώσσους; Τί ἔχουν οἱ Ρῶσσοι; Ἂν στὸ ἐγγὺς παρελθὸν ἐνίσχυσαν 30 λησταὶ γιὰ νὰ μᾶς; πᾶνε κοντά τους, τώρα δὲν θὰ τοὺς ἔχουν ἀνάγκην οὐδεὶς τοὺς λησταὶ καὶ θὰ τοὺς στείλουν στὸ διάβολον, ἀφοῦ θὰ πᾶμε κοντά τους μονάχοι μας. Ναί, θὰ πᾶμε! Μᾶ, ἔσπρωξαν σ' αὐτοὺς οἱ φλόγες τῆς Κων)πόλεως καὶ τῆς Σμύρνης. Καὶ νά! Ζεστό, ἀταλό, χαϊδευτικό, ἀναγεννητικὸ παλαιῶν Ἐθνικῶν ὁ.εἰρων, ἔρχεται στὰ χείλη βλωμας τὸ προαιώνιο κληρονομικὸ σκοποτραγούδημα: Ο ΜΟΣΧΟΒΟΣ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ»

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ἡ εἰς Ἡράκλειον ἐφημερὶς τοῦ Κόμματος Φιλελευθέρων «Δράσις» (ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κ. Καφετζάκη) ἐτόνισεν ὅτι ἡ φωνὴ «νὰ πᾶμε μὲ τοὺς Ρώσσους», εἶναι παρὰ μία προσπάθεια ὅπως διευκολυνθῇ ἡ κυβέρνησις εἰς τὸ νὰ ἐφαρμόσῃ πολιτικὴν μεγαλυτέρας δουλοπρεπείας, διὰ τὸν φόβον τάχα τῶν Ρώσσων καὶ τῶν σοβιετοφίλων, καὶ θυσιάσῃ καὶ τὴν Κύπρον καὶ τὴν ἐθνικήν μας ἀξιοπρέπειαν χάριν τῆς ἀνυπάρκτου πλέον «ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας» καὶ χάριν τῶν ἀφεντάδων μας Ἄγγλων καὶ Ἀμερικανῶν.

Ἡ «Δράσις» συνεχίζει:

«Ἂς μὴ πέσῃ κανεὶς θῦμα τῶν συναγερμικῶν «μπολσεβίκω». Ἂς μὴ παρασυρθῇ ἀπὸ τὴν πεκρίαν του διὰ τὴν συμπεριφορὰν Τούρκων, Ἄγγλων καὶ Ἀμερικανῶν κοὶ χειροκρο-

ΤΟ ΑΤΟΜΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

ΤΑΧΥΤΗΣ 4.000 ΧΙΛΙΟΜ.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Δύο Ἀμερικανοὶ σχολιασταὶ ἀνέφερον χθὲς ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐντὸς 6 ἕως 8 ἐτῶν θὰ διαθέτουν ἀεροπλάνον κινούμενον δι' ἀτομικῆς ἐνεργείας, τὸ ὁποῖον θὰ δύναται νὰ ἀναπτύξῃ ταχύτητα 4000 χιλιομέτρων ὡριαίως.

τήσῃ τὸ σύνθημα τῆς συμμαχίας μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ποὺ καταχθονίου; συναγερμικοὺς σκοποὺς ὁποκρύπτει καὶ ποὺ κατ' οὐσίαν ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἄλλην ἐκείνην φωνὴν «ὁ Κοινοβουλευτισμὸς σὰ σχολεῖον» τὴν ἀναζητοῦσαν ἕνα νέον Μεταξᾶν, ἤτις ἠκούσθη τελευταίως ἀπὸ τὰ ἴδια χείλη τῶν σημερινῶν δηθεν φιλομεσοβιτῶν. Οἱ ἐθνικόφρονες πολῖται δὲν πρέπει νὰ πέσουν εἰς τὴν παγίδα. Ἐξωθοῦνται ἀπὸ τὸν Συναγερμὸν νὰ φωνάξουν «Ἄ; πᾶμε μὲ τοὺς Ρώσσους» γιὰ νὰ βρῇ εὐκαιρία καὶ «πάτημα» ὁΣυναγερμὸς ὄχι μόνον νὰ μᾶ, ὁποδουλώσῃ περισσότερον εἰς τοὺς; σημερινοὺς «φίλους» μας, ἀλλὰ καὶ νὰ κηρύξῃ δικτατορίαν μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι τὸ φιλοσοβιετικὸν ρεῦμα ἐκαλλιεργήθη ἐπικινδύνως καὶ ὅτι «ὁ Μόσχοβος κατεβαίνει».

«Ἡ λύσις, συνεχίζει, εἶναι νὰ ἀκολουθήσωμεν καὶ ἐφαρμόσωμεν κάποιαν ἀνεξαρτησίαν εἰς τὴν πολιτικήν μας. Νὰ ποῦμε καθαρὰ καὶ ξάστερα στοὺς Τούρκους πῶς δὲν τοὺς θέλομε φίλους ἂν δὲν βάλουν νερὸ καὶ πολὺ μάλιστα στὸ κρασί τους. Νὰ ποῦμε, ἐπίσης, μὲ θάρρος στοὺς μεγάλους συμμάχους; μας πῶ, γιὰ τριάντα δολλάρια ποὺ μᾶς δίδουν γιὰ ὁ.ήθεια δὲν πωλοῦμε τὴν ἀνεκτίμητον ἐθνικήν μας ἀξιοπρέπειαν. Μὲ μιὰ τέτοια σθεναρὰ πολιτική, ἀντίθετον τελείως πρὸς τὴν συναγερμικὴν πολιτικὴν τῆς ὁποτελείας θὰ κατορθώσωμε νὰ πάρωμε τὴν θέσι ποὺ μᾶ, ἀξίζει μέσα στὸ δυτικὸ κόσμο ἢ ἂν δὲν θέλουν νὰ μᾶ; τὴν ἀναγνωρίσουν θὰ δυνηθῶμεν νὰ χαράξωμεν μίαν τιτοϊκὴν γραμμήν, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν καὶ τὰ δολλαριάκια μας θὰ πάρωμε καὶ σὲ κανένα κεραπᾶ—Ἐγγλέζο, Τοῦρκο Ἀμερικανὸ ἢ Ρῶσσο — δὲν θὰ κάνωμε ντεμενᾶ».

«Ἀλλά — καταλήγει ἡ «Δράσις» — γιὰ νὰ γίνουν αὐτὰ πρέπει νὰ φύγῃ τὸ ταχύτερον ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συναγερμοῦ — ἡ Κυβέρνησις τοῦ ἐθνικοῦ ὀλέθρου».

Προκήρυξις πρὸς τὸν Πατραϊκὸν Λαὸν

Πατραϊκὲ Λαέ,

Ἡ Ἑλλὰς ἡ ὁποία, ὅπως τὸ ὁμολογοῦν ὅλοι, προσέφερε, διὰ τῆς γνώσεως, τὸ φῶς καὶ τὸν πολιτισμὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὑπέστη τὰς ἡμέρας αὐτὰς μίαν ταπείνωσιν. Καὶ μὲ αὐτὴν ἐτρώθη κατὰ τρόπον ἀπαράδεκτον τὸ γόητρον τοῦ Ἔθνους. Μαζὶ μὲ αὐτὸ ὅμως ἐτρώθη καὶ ὁ πολιτισμὸς τοῦ 20οῦ αἰῶνος.

Οἱ νεοβάρβαροι, ποὺ μιαίνουν τὰ ἱερὰ χώματα τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων καὶ τοὺς ὁποίους εἴχομεν πιστεύσει ὡς συμμάχους καὶ φίλους, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν ἀδελφῶν μας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης καὶ μὲ ἓν ψυχρῷ καταστρωμένον σχέδιον ἐδημιούργησαν μίαν «νύκτα τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου» διὰ τὸ Ἑλληνικὸν γένος.

Ἐσύλησαν καὶ παρέδωσαν εἰς τὰς φλόγας τοὺς Ναοὺς τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐσκύλευσαν ἀκόμη τοὺς ἱεροὺς τάφους Ἑλλήνων προγόνων.

Καὶ ἐνῷ αὐτὰ ἡ φυλὴ τῶν ἀπίστων καὶ ἀγρίων διέπραξε εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὑπὸ τὴν ἀνοχήν, ἂν μὴ καὶ τὴν παρακίνησιν, μιᾶς ἄλλης Μεγάλης Συμμάχου ἡ ὁποία προπηλακίζει τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Κυπρίων, οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ δὲν εὗρον παρὰ μόνον λόγους συμπαθείας νὰ ἐκφράσουν πρὸς τὴν τρωθεῖσαν Μητέρα τοῦ πολιτισμοῦ. Δὲν ἐξηγέρθησαν νὰ στιγματίσουν τοὺς βανδάλους. Δὲν ἠξίωσαν τὴν ἄμεσον ἱκανοποίησιν τῆς χώρας τοῦ φωτός.

Πρὸ τῆς συμπεριφορᾶς αὐτῆς γενικῶς εὑρισκόμενος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς αἰσθάνεται ἕνα ἀπέραντον πένθος καὶ μίαν μόλις συγκρατημένην ἀγανάκτησιν νὰ πλημμυρίζῃ τὴν ψυχήν του.

Τοῦ πένθους αὐτοῦ καὶ τῆς ἀγανακτήσεως τῆς Ἐθνικῆς τὴν ἐκδήλωσιν καλούμεθα νὰ κάμωμεν τὴν Τρίτην, 20 τρέχοντος.

Δι' αὐτὸ καὶ ἀπεφασίσαμεν τὰς ἀκολούθους ἐκδηλώσεις:

1) Ἀπὸ πρωΐας τῆς Τρίτης, εἰς ὅλα τὰ κτίρια τῆς πόλεως νὰ ὑψωθοῦν μεσίστιοι σημαῖαι.

2) Τὴν 11 π.μ. διδομένου τοῦ σήματος συναγερμοῦ διὰ ἠλέπτου κωδωνοκρουσίας τῶν Ναῶν, νὰ κλείσουν τὰ πάντα, οἰκίαι, καταστήματα, ἐργοστάσια, γραφεῖα, δημόσια καταστήματα, νὰ διακοπῇ κάθε κυκλοφορία καὶ νὰ νεκρωθῇ πᾶσα κίνησις εἰς τὴν πόλιν, μέχρι τῆς 11 καὶ 30' π.μ. τῶν συμπολιτῶν παραμενόντων ἐντὸς τῶν οἰκιῶν καὶ καταστημάτων ὥστε αἱ ὁδοὶ νὰ παρουσιάσουν ὄψιν νεκρουπόλεως.

3) Κατὰ τὸ ἡμίωρον αὐτὸ οἱ κώδωνες τῶν Ἱ. Ναῶν θὰ κρούωνται πενθίμως.

4) Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα εἰς τὰ Σχολεῖα, τὰ Ἐργοστάσια καὶ τὰς ὑπηρεσίας, εἰς ἓν κλειστῷ χώρῳ συγκεντρώσεις νὰ γίνουν ὁμιλίαι.

5) Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἡμιώρου τῆς νεκρώσεως πάσης κινήσεως, ἥτις θὰ δοθῇ καὶ πάλιν διὰ κωδωνοκρουσίας ἑνὸς λεπτοῦ, ἡ Ἐπιτροπή μας συγκεντρουμένη εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν Μέγαρον θὰ παραλάβῃ τὰ ψηφίσματα διαμαρτυρίας τῶ